

Přitom v Kovandovi se představuje nejen básník zralý a hotový, robustní Moravák s vyhraněnou, mnohotvárně modulovanou poetikou, ale hlavně autor, jenž ve svém psaní vždy jaksi naráz nabízí celý oblouk lidského osudu, křivku lidské existence naplno

oscilující mezi intimní každodenností a fragmenty velkých dějin, drobností osobních epifanií a monumentalitou ságy rozvětveného příbuzenstva, sousedstva, spoluobytelstva, jež vytrvale pableskuje na sítnici paměti. A je toho víc: Kovanda strhují

cím způsobem mísí robustní "znásilňování" jazyka se sytou dionýskou smyslovostí. "Neštítí se" - smyslově, jazykově, výrazově - vcelku ničeho (v epičtějším sbírkách najdeme rabiátské pábitelství i brutální válečné morytáty), ač zároveň vždy zůstává lidský a jemný. Hnuj a pot jsou mu stejnou inspirací jako víno či silnice mezi poli. Je to moravský selský alchymista, definitivně však dotčený i sofistikovaností města - přesněji řečeno oním těžko postižitelným, avšak zcela specifickým duchem dělného baťovského kraje, v němž se tak originálně, podivuhodně

a zároveň přirozeně prolíná britkost "amerického" snu s rozšafnou, avšak bystrou a briskní valašskou rázovitostí.

Ucho od antuky

Ačkoli Kovanda ovládá celé spektrum vyjadřovacích prostředků, jeho básně jsou přesto vždy psány jaksi *nadršno*, nepůsobivytříbeně, vystavěně, ohlazeně či virtuózně a ovšem už vůbec ne vyumělkovaně. Básník si vždy pohrává s jakousi "neotesaností", *nedotesaností* tvaru (v některých stylizovanějších sbírkách, jako jsou *Legenda o Svedrupovi* či *Nebe nad kantýnou*, a dokonce, v souznění s chagallovsko-hrabalovskou pitoreskností tématu, občas krkolomně baví všelijakými insitními neohrabanostmi), těší ho a přitahují všemožná verbální vychýlení, vjemové i představové asymetrie či disonance. Přitom bohatství projevu na sebe nijak neupozorňuje, je vždy spíš živelně "utopeno" v poryvech veršů, ale je tu a stavba Kovandova světa se o ně pevně opírá.

Básník umí utrousit robustní a situačně přesné, "film" básně nenarušující přirovnání, jež kotví momentku směrem k básnickému obrazu, aniž by však obraz sám vnucovalo za konečný cíl: